

9058/18

EF 138
ECOFIN 434
CODEC 814

От:	Председателството
До:	Делегациите
Относно:	Предложение за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници — <i>Компромисен текст на председателството</i>

На делегациите се изпраща компромисен текст на председателството по посоченото по-горе предложение, който ще бъде представен на Съвета на 25 май 2018 г.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕС) № 806/2014 по отношение на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка¹,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

¹ ОВ С [...], [...], стр. [...].

² ОВ С [...], [...], стр. [...].

като имат предвид, че:

- (1) Съветът за финансова стабилност (СФС) публикува „Договореностите относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)“ („стандарт за ОКПЗ“) на 9 ноември 2015 г., които бяха приети от Г-20 през ноември 2015 г. Предназначението на стандарта за ОКПЗ е да се гарантира, че глобалните системно значими банки (Г-СЗБ), наричани „глобални системно значими институции“ (Г-СЗИ) в рамката на Съюза, разполагат с капацитет за поемане на загуби и рекапитализация, който да способства да се гарантира, че по време на реструктуриране и непосредствено след него може да продължи изпълнението на критичните функции, без да се излагат на риск средствата на данъкоплатците (публични средства) или финансовата стабилност. В съобщението си от 24 ноември 2015 г.³ Комисията пое ангажимент да изготви законодателно предложение до края на 2016 г., така че стандартът за ОКПЗ да може да бъде приложен в рамките на договорения краен срок през 2019 г.
- (2) Прилагането на стандарта за ОКПЗ в Съюза трябва да отчита съществуващото специфично за институциите минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ), приложимо за всички институции от Съюза, както е определено в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁴. Тъй като целта на ОКПЗ и МИПЗ е една и съща, а именно да се гарантира достатъчен капацитет на институциите от Съюза за поемане на загуби и рекапитализация, двете изисквания следва да бъдат взаимно допълващи се елементи на една обща рамка.

³ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейската централна банка, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Към завършването на банковия съюз“, 24.11.2015 г., COM(2015) 587 final.

⁴ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

Практически Комисията предложи хармонизираното минимално равнище на стандарта за ОКПЗ по отношение на Г-СЗИ („минималното изискване за целите на ОКПЗ“) да се въведе в законодателството на Съюза чрез изменения на Регламент (ЕС) № 575/2013⁵, докато специфичното за институцията допълнително изискване по отношение на Г-СЗИ и специфичното изискване за институциите, които не са Г-СЗИ, представляващо минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, следва да се въведе чрез конкретни изменения на Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014⁶. Съответните разпоредби на настоящия регламент относно капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на институциите следва да се прилагат по последователен начин успоредно с разпоредбите в посочените по-горе законодателни актове и в Директива 2013/36/ЕС⁷.

- (3) Липсата на хармонизирани правила в държавите членки, участващи в Единния механизъм за реструктуриране (ЕМП), относно прилагането на стандарта за ОКПЗ би довела до допълнителни разходи за институциите и до правна несигурност и би затруднила прилагането на инструмента за споделяне на загуби от трансграничните институции. Липсата на хармонизирани правила на Съюза води и до нарушаване на конкуренцията на вътрешния пазар поради това, че разходите на институциите, свързани със спазването на съществуващите изисквания и стандарта за ОКПЗ, може да се различават значително в рамките на участващите държави членки. Следователно е необходимо тези пречки пред функционирането на вътрешния пазар да бъдат отстранени и да се предотврати нарушаването на конкуренцията, произтичащо от липсата на хармонизирани правила за прилагането на стандарта за ОКПЗ. Ето защо подходящото правно основание за настоящия регламент е член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), тълкуван в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз.

⁵ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012, ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1.

⁶ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010, ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1.

⁷ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338.

- (4) Регламент (ЕС) № 806/2014 следва да продължи да включва както стратегията за реструктуриране с една входна точка, така и стратегията с множество входни точки. При стратегията с една входна точка се реструктурира само един субект от групата, обикновено предприятието майка, докато другите субекти от групата, обикновено оперативни дъщерни предприятия, не се реструктурират, но техните загуби и нуждите от рекапитализация се насочват към предприятието, което се реструктурира. При стратегията с множество входни точки може да се реструктурира повече от един субект от групата. За да се приложи ефективно желаната стратегия за реструктуриране, е необходимо ясно да се определят субектите, които ще бъдат реструктурирани („субекти за реструктуриране“), т.е. спрямо които могат да бъдат приложени действия по реструктуриране заедно с дъщерните предприятия, които принадлежат към тях („групи за реструктуриране“). Това е важно и за да се определи равнището, на което финансовите предприятия следва да прилагат правилата относно капацитета за покриване на загуби и рекапитализация. Поради това е необходимо да се въведат понятията „субект за реструктуриране“ и „група за реструктуриране“, а Регламент (ЕС) № 806/2014 да се измени по отношение на планирането на реструктурирането на групи, за да се въведе изрично задължение за Единния съвет за реструктуриране (Съветът за реструктуриране) да определи субектите и групите за реструктуриране в рамките на групата и да прецени последиците от всички планирани действия в рамките на групата с оглед на нейното ефективно реструктуриране.
- (5) Съветът за реструктуриране следва да гарантира, че институциите разполагат с достатъчен капацитет за поемане на загуби и рекапитализация, за да се гарантира безпрепятствено и бързо поемане на загуби и рекапитализация при минимално въздействие върху финансовата стабилност и данъкоплатците. Това следва да бъде постигнато чрез спазването от институциите на специфично за институцията минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения, както е предвидено в Регламент (ЕС) № 806/2014.
- (6) За да се приведат в съответствие знаменателите, измерващи капацитета за поемане на загуби и за рекапитализация на институциите, със знаменателите, предвидени в стандарта за ОКПЗ, МИПЗ следва да бъде изразено като процент от общия размер на рисковата експозиция и мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж на съответната институция.

- (7) Критериите за приемливост на задълженията с възможност за споделяне на загуби за целите на МИПЗ следва да бъдат максимално съобразени с установените в Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на минималното изискване за целите на ОКПЗ в съответствие с допълнителните корекции и изисквания, въведени с настоящия регламент. По-специално, някои дългови инструменти с дериватни характеристики, като например някои структурирани облигации, следва да се считат за приемливи с оглед спазването на МИПЗ, доколкото са с фиксирана или нарастваща предварително известна главница, платима на падежа, а с деривата е свързана допълнителна възвръщаемост, зависеща от референтния актив. При такава главница тези инструменти следва да бъдат с изключително висок капацитет за покриване на загуби и да бъдат лесни за използване за целите на споделянето на загуби при реструктуриране.
- (8) Обхватът на задълженията, използвани за спазването на МИПЗ, по принцип включва всички задължения, произтичащи от вземания в резултат на обикновени необезпечени кредитори (задължения, които не са подчинен дълг), освен ако тези задължения не отговарят на специфични критерии за приемливост, определени в настоящия регламент. За да се подобри възможността за реструктуриране на институциите чрез ефективно използване на инструмента за споделяне на загуби, Съветът за реструктуриране следва да може да изисква специфичното за дружеството изискване да се спазва посредством подчинени задължения, по-специално когато има ясни индикации, че участващите в споделянето на загубите кредитори вероятно ще понесат загуби при реструктурирането, които ще надхвърлят потенциалните загуби при несъстоятелност. Съветът за реструктуриране следва да оцени необходимостта да се изисква от институциите да спазват МИПЗ посредством подчинени задължения, когато размерът на задълженията, изключени от прилагането на инструмента за споделяне на загуби, достигне определен праг в рамките на клас от задължения, който включва приемливи задължения във връзка с МИПЗ. Изискването за спазване на МИПЗ посредством подчинени задължения следва да се налага до степента, необходима, за да се избегне при реструктурирането кредиторите да понесат по-високи загуби, отколкото при несъстоятелност. Изискването за подчиненост на дълговите инструменти, отправено от Съвета за реструктуриране по отношение на МИПЗ, не следва да засяга възможността за частично спазване на минималното изискване за целите на ОКПЗ посредством дългови инструменти, които не са подчинен дълг, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 и съобразно възможностите, предвидени в стандарта за ОКПЗ.

За субекти за реструктуриране от Г-СЗИ или банки от най-висок ред с активи на групата за реструктуриране над 100 милиарда евро и, по преценка, въз основа на определени критерии и предвид преобладаването на депозити и липсата на дългови инструменти в модела на финансиране, ограничения достъп до капиталовите пазари за приемливите задължения и разчитането, че базовият собствен капитал от първи ред ще спазва МИПЗ, Съветът за реструктуриране следва да може да изиска част от МИПЗ, равна на равнището на поемане на загуби и рекапитализация, посочено в член 37, параграф 10 и член 44, параграф 5 от Директива 2014/59/ЕС, да се спазва чрез подчинени задължения и собствен капитал, включително собствения капитал, използван с цел изпълнение на комбинираното изискване за капиталов буфер, посочено в Директива 2013/36/ЕС. По искане на субект за реструктуриране, органите за реструктуриране следва да могат да намалят това изискване до ограничението, което представлява частта от намалението, възможно съгласно член 72б, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 във връзка с минималното изискване за целите на ОКПЗ, определено в същия регламент.

В съответствие с принципа на пропорционалност, правомощието да изисква изпълнението на МИПЗ посредством подчинени задължения може да се упражнява от Съвета за реструктуриране, доколкото общото равнище на изисквана подчиненост под формата на собствен капитал и елементи на приемливи задължения поради задължението на институциите да се съобразяват с ОКПЗ, МИПЗ и, когато е приложимо, комбинираното изискване за буфер съгласно Директива 2013/36/ЕС не надвишава по-високата от следните стойности: равнището на поемане на загуби и рекапитализация, посочено в член 27, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 806/2014, или формулата, основана на пруденциалните изисквания по стълб 1 и стълб 2 и комбинираното изискване за капиталов буфер. .

- (9) МИПЗ следва да даде възможност на институциите да поемат загубите, очаквани при реструктурирането или в момента на загуба на икономическа жизнеспособност, според случая, и да се рекапитализират след изпълнението на действията, предвидени в плана за реструктуриране, и реструктурирането на групата за реструктуриране. Въз основа на избраната от него стратегия за реструктуриране Съветът за реструктуриране следва да обоснове наложеното равнище на МИПЗ и да преразгледа това равнище без неоснователно забавяне, за да отрази евентуални промени в равнището на задължението, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС. Това равнище следва да се състои от сбора на размера на очакваните при реструктурирането загуби, съответстващи на капиталовите изисквания на институцията, и размера на рекапитализацията, който позволява на институцията след реструктурирането или след обезценяване или преобразуване да изпълни необходимите капиталови изисквания, за да има право да продължи да упражнява дейността си съгласно избраната стратегия за реструктуриране. МИПЗ следва да бъде изразено като процент от мярката за общата рискова експозиция и мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж, а институциите следва да спазват равнищата, произтичащи и от двете мерки. Съветът за реструктуриране следва да коригира надолу или нагоре размера на рекапитализацията за всяка промяна, произтичаща от действията, предвидени в плана за реструктуриране. Освен това Съветът за реструктуриране следва да може да увеличи размера на рекапитализацията, за да се осигури на институцията достатъчно пазарно доверие след изпълнението на дейностите, предвидени в плана за реструктуриране. Изискваното равнище на буфера на пазарното доверие следва да даде възможност на институцията да продължи да отговаря на условията за лицензиране в продължение на подходящ период от време, включително чрез възможността да покрие разходите, свързани с промяната на дейността си след реструктурирането, и да поддържа достатъчно пазарно доверие. Буферът на пазарното доверие следва да бъде определен въз основа на част от комбинираното изискване за буфер съгласно Директива 2013/36/ЕС. Съветът за реструктуриране следва да коригира надолу равнището на буфера на пазарното доверие, ако по-ниско равнище би било достатъчно за осигуряване на достатъчно пазарно доверие, или нагоре, ако е необходимо по-високо равнище, за да се гарантира, че след действията, предвидени в плана за реструктуриране, субектът продължава да отговаря на условията за лицензирането си в продължение на подходящ период от време и да поддържа достатъчно пазарно доверие.

- (9a) В съответствие с Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията Съветът за преструктуриране следва да проучи инвеститорската база на инструментите на МИПЗ на отделната институция. Ако значима част от МИПЗ на определена институция се държи от инвеститори на дребно, които може да не са получили точна и ясна индикация за съответните рискове, това само по себе си може да представлява потенциална пречка пред възможността за преструктуриране. Същевременно, ако голяма част от свързаните с МИПЗ инструменти на определена институция се държи от други институции, системното естество на обезценяването или преобразуването би могло да породи потенциална пречка пред възможността за преструктуриране. Ако Съветът за преструктуриране открие пречка пред възможността за преструктуриране, произтичаща от обема и естеството на определена инвеститорска база, той би могъл да препоръча на институцията да преодолее пречката. Същевременно националното право би могло във всеки случай да ограничи продажбата и пускането на пазара на определени инструменти на определени инвеститори.
- (10) За да се подобри възможността за преструктуриране, Съветът за преструктуриране следва да може да налага специфично за институцията МИПЗ за Г-СЗИ в допълнение към минималното изискване за целите на ОКПЗ, определено в Регламент (ЕС) № 575/2013. Това специфично за институцията МИПЗ следва да бъде налагано когато минималното изискване за целите на ОКПЗ не е достатъчно за покриване на загубите и за рекапитализация на Г-СЗИ в рамките на избраната стратегия за преструктуриране.

- (11) Когато определя равнището на МИПЗ, Съветът за реструктуриране следва да има предвид какво е системното значение на институцията, както и потенциалните неблагоприятни последици от нейната несъстоятелност за финансовата стабилност. Той следва да вземе предвид и необходимостта от еднакви условия на конкуренция за Г-СЗИ и други институции със съпоставимо системно значение в участващите държави членки. Затова по отношение на институциите, които не са считани за Г-СЗИ, но системното им значение в участващите държави членки е съпоставимо със значението на Г-СЗИ, МИПЗ не следва да се отклонява прекомерно от равнището и структурата на МИПЗ, определено като цяло за Г-СЗИ.
- (12)
- (13) По отношение на институциите, считани за субекти за реструктуриране, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 МИПЗ следва да се прилага единствено на консолидираното равнище на групата за реструктуриране. Това означава, че за да спазят МИПЗ, органите за реструктуриране следва да бъдат задължени да емитират приемливи инструменти и елементи в полза на външни кредитори като трети страни, които ще бъдат включени в споделянето на загуби, в случай че субектът бъде реструктуриран.

- (14) Институциите, които не са субекти за реструктуриране, следва да спазват МИПЗ на индивидуално равнище. Нуждите от покриване на загуби и рекапитализация на тези институции принципно следва да бъдат покрити от техните субекти за реструктуриране чрез пряко или непряко придобиване на инструменти на собствения капитал и емитирани от институциите приемливи задължения и тяхното обезценяване или преобразуване в инструменти на собственост в момента, в който тези институции загубят икономическата си жизнеспособност. По отношение на институциите, които не са субекти за реструктуриране, МИПЗ принципно следва да се прилага успоредно и съгласувано с изискванията, приложими за субектите за реструктуриране. Това дава възможност на Съвета за реструктуриране да реструктурира дадена група, без да реструктурира някои от нейните дъщерни предприятия, като по този начин се избягва потенциалното отрицателно въздействие върху пазара. Ако субектът за реструктуриране или предприятието майка и неговите дъщерни предприятия са установени в една и съща държава членка и са част от една група за реструктуриране, Съветът за реструктуриране следва да може изцяло да отмени прилагането на МИПЗ за институциите, които не са субекти за реструктуриране, или да им позволи да спазят МИПЗ с обезпечени гаранции между предприятието майка и неговите дъщерни предприятия, които могат да бъдат задействани в същите срокове, приложими при обезценяването или преобразуването на приемливите задължения. Обезпечението на гаранцията следва да бъде високоликвидно и с минимален кредитен и пазарен риск.
- (15) Прилагането на МИПЗ към институции, които не са субекти за реструктуриране, следва да бъде в съответствие с избраната стратегия за реструктуриране. По-специално то не следва да променя отношението на собственост между институциите и тяхната група за реструктуриране след рекапитализацията на тези институции.

- (15a) Регламент № 575/2013 предвижда, че компетентните органи могат да отменят прилагането на определени изисквания за платежоспособност и ликвидност на кредитните институции, които са трайно свързани с централен орган, когато са изпълнени определени условия. За да се вземат предвид особеностите на такива мрежи за сътрудничество, Съветът за реструктуриране следва също така да може да отменя прилагането на МИПЗ за тези кредитни институции при условия, подобни на тези на Регламент № 575/2013, когато кредитните институции и централният орган са установени в една и съща държава членка, и да ги третира като едно цяло при преценката на условията за реструктуриране. Спазването на външното МИПЗ на групата за реструктуриране като цяло може да се гарантира по различни начини в зависимост от характеристиките на механизма за солидарност на всяка група, било като се отчитат само приемливите задължения на централния орган или като се отчитат приемливите задължения на някои или на всички субекти в мрежата.
- (16) Неспазването на минималното изискване за целите на ОКПЗ и на МИПЗ следва надлежно да се отстранява и решава от компетентните органи, органите за реструктуриране и Съвета за реструктуриране. Тъй като неспазването на тези изисквания би могло да се превърне в пречка пред възможността за реструктуриране на институцията или на групата, съществуващата процедура за отстраняване на тези пречки следва да бъде съкратена, за да се даде възможност за своевременно решаване на случаите на неспазване на тези изисквания. Съветът за реструктуриране следва също така да може да изисква от институциите да забранят определени разпределяния, да променят матуритетния профил на приемливите инструменти и елементи, както и да изготвят и привеждат в действие планове за възстановяване на равнището на тези изисквания.
- (17) Настоящият регламент е в съответствие с основните права и спазва принципите, признати в Хартата, по-специално правото на собственост и свободата на стопанска инициатива, и трябва да се прилага в съответствие с тези права и принципи.

- (18) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно въвеждането на единни правила за целите на рамката на Съюза за възстановяване и реструктуриране, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради обхвата на предвиденото действие могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме настоящия регламент в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (19) За да се предвиди подходящ срок за прилагане на настоящия регламент, той следва да започне да се прилага 18 месеца след влизането си в сила,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изменения на Регламент (ЕС) № 806/2014

1. Член 3, параграф 1 се изменя както следва:

а) вмъкват се следните точки:

„(24а) „субект за реструктуриране“ означава установен в участваща държава членка субект, определен от Съвета за реструктуриране в съответствие с член 8 като субект, по отношение на който в плана за реструктуриране се предвиждат действия по реструктуриране;

(24б) „група за реструктуриране“ означава:

а) субект за реструктуриране и неговите дъщерни предприятия, които не са:

i) самите те субекти за реструктуриране; или

ii) дъщерни предприятия на други субекти за реструктуриране; или

iii) субекти, установени в трета държава, които не са включени в групата за реструктуриране в съответствие с плана за реструктуриране и техните дъщерни дружества;

б) кредитни институции, които са свързани с централен орган, централния орган и всяка институция под контрола на централния орган, когато един от тези субекти е субект за реструктуриране.

(24в) „глобална системно значима институция“ (Г-СЗИ) означава Г-СЗИ по смисъла на член 4, параграф 1, точка 132 от Регламент (ЕС) № 575/2013“

б) в член 20, параграф 5, буква г), точки (48) и (49), и член 27, параграфи 1, 4, 5, 6, 7 и 13 изразът „приемливи задължения“ се заменя с изрази „задължения с възможност за споделяне на загуби“.

в) вмъква се следната точка (49а):

„(49а) „приемливи задължения“ означава задължения с възможност за споделяне на загуби, които отговарят на условията по член 12в или член 12з, параграф 3, буква а).“.

2. В член 7, параграф 3 буква г) се заменя със следното:

„г) определянето на нивото на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения в съответствие с членове 12—12к“.

3. Член 8 се изменя както следва:

а) параграф 5 се заменя със следното:

„5. В плана за реструктуриране се определят различни варианти за прилагане на инструментите за реструктуриране и упражняване на правомощията за реструктуриране, посочени в настоящия регламент, към субектите по параграф 1.“.

б) в параграф 6 първата и втората алинея се заменят със следното:

„В плана за реструктуриране се предвиждат действията по реструктуриране, които Съветът за реструктуриране може да предприеме в случаите, в които субектът по параграф 1 отговаря на условията за реструктуриране.“

Информацията, посочена в параграф 9, буква а), се предоставя на съответния субект.“.

в) в параграф 9 букви о) и п) се заменят със следното:

„о) изискванията, посочени в членове 12ж и 12з, и срок за достигане на равнището, където е приложимо;“

„п) когато Съветът за реструктуриране прилага член 12в, параграф 3, срок за спазване на изискванията от субекта на реструктуриране.“

в1) в член 8, параграф 9 се добавя следната алинея:

„Когато се определят сроковете, посочени в букви о) и п) от първата алинея, в плана за реструктуриране се гарантира, че тези крайни срокове са подходящи и вземат предвид:

а) преобладаването на депозити и липсата на дългови инструменти в модела на финансиране;

б) ограничения достъп до капиталовите пазари за приемливите задължения;

в) използването на базовия собствен капитал от първи ред за спазване на изискването по член 12ж.“

г) параграф 10 се заменя със следното:

„10. Плановете за реструктуриране на група включват плана за реструктуриране на групата, посочен в параграф 1, под ръководството на предприятието майка от Съюза, установено в участваща държава членка, както и определят мерки, които да бъдат предприети спрямо:

а) предприятието майка от Съюза;

б) дъщерните предприятия, които са част от групата и които са установени в Съюза;

в) субектите по член 2, буква б); и

г) при спазване на член 33 — дъщерните предприятия, които са част от групата и които са установени извън Съюза.

В съответствие с мерките, посочени в първа алинея, в плана за реструктуриране за всяка група се определя следното:

а) субектите за реструктуриране;

б) групите за реструктуриране.“;

д) в параграф 11 букви а) и б) се заменят със следното:

„а) се посочват планираните действия по реструктуриране, по отношение на субекта за реструктуриране при сценариите, предвидени в параграф 6, както и последствията от тези действия за другите субекти от групата, предприятието майка и дъщерните институции, посочени в параграф 1;

а1) когато групата по параграф 1 се състои от повече от една група за преструктуриране, се определят действия по преструктуриране, предвидени по отношение на субектите за преструктуриране на всяка група за преструктуриране, както и последиците от тези действия за:

i) други субекти от групата, които принадлежат към същата група за преструктуриране;

ii) други групи за преструктуриране;

б) се разглежда въпросът доколко инструментите и правомощията за преструктуриране могат да се прилагат по отношение установените в Съюза субекти за преструктуриране и да се упражняват по координиран начин, включително мерки за улесняване на придобиването от трето лице на групата като цяло или на отделни стопански дейности или дейности, извършвани от редица субекти от групата, или определени субекти от групата или групи за преструктуриране, и се набелязват възможните пречки пред координираното преструктуриране;

е) в параграф 12 се вмъкват следните алинеи:

„Планът за преструктуриране се преразглежда по целесъобразност след изпълнението на действията по преструктуриране или упражняването на правомощията, посочени в член 21.

При определянето на сроковете, посочени в член 8, параграф 9, букви о) и п), Съветът за преструктуриране взема под внимание срока за спазване на изискването по член 104б от Директива 2013/36/ЕС“.

4. Член 10 се изменя както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Счита се, че дадена група може да бъде реструктурирана, ако е осъществимо и реалистично Съветът за реструктуриране да може да прекрати дейността на субектите от групата чрез ликвидация при обичайно производство по несъстоятелност или да ги реструктурира, като приложи инструментите за реструктуриране и упражни правомощията за реструктуриране по отношение на субектите за реструктуриране, като се избягват във възможно най-голяма степен значителни неблагоприятни последици за финансовите системи, включително по-мощна финансова нестабилност или събития, засягащи цялата система, в държавите членки, в които субектите от групата са установени, в други държави членки или в Съюза и с цел да се осигури непрекъснатост на критичните функции на тези субекти от групата, поради факта че те могат да бъдат лесно и своевременно обособени, или с други средства.

Съветът за реструктуриране своевременно уведомява ЕБО, когато счита, че дадена група не може да бъде реструктурирана.

Когато дадена група се състои от повече от една група за реструктуриране, Съветът за реструктуриране оценява възможността за реструктуриране на всяка група за реструктуриране в съответствие с настоящия член.

Оценката, посочена в първа алинея, се извършва в допълнение към оценката на възможността за реструктуриране на цялата група.“.

б) в параграф 7 се добавя следната алинея:

Съветът за реструктуриране уведомява предприятието майка от Съюза за оценката си относно пречките пред възможността за реструктуриране на субекта или на групата, когато пречките се дължат на ситуация, в която:

- а) субектът спазва едновременно комбинираното изискване за буфер, определено в член 128, точка 6) от Директива 2013/36/ЕС, и член 141а, параграф 1, букви а), б) и в) от Директива 2013/36/ЕС, но същевременно не спазва комбинираното изискване за буфер, определено в член 128, точка 6) от Директива 2013/36/ЕС, и изискването, посочено в от член 141а, параграф 1, буква г) от Директива 2013/36/ЕС; или
- б) субектът не спазва изискванията, посочени в членове 92а и 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или изискванията по членове 12г и 12д.“

в) в параграф 9 се добавя следната алинея:

„Когато пречките пред възможността за реструктуриране се дължат на някоя от ситуациите, посочени във втората алинея от параграф 7, предприятието майка от Съюза предлага на Съвета за реструктуриране възможни мерки за преодоляване или отстраняване на пречките, установени в съответствие с първата алинея, в срок от две седмици от датата на получаване на уведомлението по параграф 7.

В срока за изпълнение на предложените мерки се вземат предвид причините, довели до въпросната пречка. Съветът за реструктуриране, след консултация с ЕЦБ и компетентните органи, преценява дали тези мерки са подходящи за ефективно преодоляване или отстраняване на въпросните съществени пречки.“ “

г) в параграф 11 в букви и) и й) думите „член 12“ се заменят с думите „членове 12ж и 12з“.

д) в параграф 11 се добавя следните букви:

- к) да изискат от субекта да представи план за възстановяване спазването на разпоредбите на членове 12ж и 12з, изразено като общия размер на рисковата експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и, където е приложимо, на изискването, посочено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, или на изискванията, посочени в членове 12ж или 12з, изразено като процент от мярката за общата рискова експозиция, посочена в членове 429 и 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- л) да изискат от субекта да промени матуритетния профил на инструментите на собствения капитал, след като получи съгласие от компетентния орган, и приемливите задължения, посочени в член 12в, или елементите, посочени в член 12з, параграф 3, букви а) и б), за да се гарантира непрекъснато спазване на разпоредбите на членове 12ж и 12з.“

4а. След член 10 се добавя нов член 10а:

„Член 10а

Правомощие за забрана на определени разпределяния

- (1) Когато субект отговаря едновременно на комбинираното изискване за буфер, определено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, и член 141а, параграф 1, букви а), б) и в) от Директива 2013/36/ЕС, но не отговаря на комбинираното изискване за буфер, определено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, и, същевременно с това,
- i) на изискванията, посочени в член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и
- ii) на изискванията, посочени в членове 12г и 12д,
- изчислени в съответствие член 12а, параграф 2, буква а), Съветът за преструктуриране разполага с правомощието, в съответствие с условията по параграфи 2 и 3, да забрани на субект да разпределя посредством някое от посочените по-долу действия повече от максималната сума за разпределяне, свързана с минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения („М-МСР“), изчислена в съответствие с параграф 4:
- а) да прави разпределения във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;
- б) да поема задължение за изплащане на променливи възнаграждения или пенсионни права по преценка на работодателя или да изплаща променливи възнаграждения, ако задължението за плащане е поето в период, когато субектът не е удовлетворявал комбинираните изисквания за буфер;
- в) да извършва плащания по инструменти на допълнителния собствен капитал от първи ред.

Когато субектът се намира в състоянието, посочено в алинея 1, той незабавно уведомява Съвета за преструктуриране за нарушението.

(2) При посоченото в параграф 1 положение Съветът за реструктуриране, след като проведе консултация с компетентния орган, без ненужно забавяне преценява дали да упражни посоченото в параграф 1 правомощие

като взема предвид следните елементи:

- а) причината, продължителността и размера на нарушението, както и въздействието му върху възможността за реструктуриране;
- б) развитието на финансовото състояние на субекта и вероятността, че в обозримото бъдеще то може да изпълни условието по член 18, параграф 1, буква а);
- в) изгледите, че субектът ще бъде в състояние да гарантира спазване на изискванията по параграф 1 в разумни времеви рамки;
- г) когато субектът не е в състояние да заменя задълженията, които вече не отговарят на критериите за приемливост или падеж съгласно членове 72б и 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013, член 12в или член 12з, параграф 3 — дали тази невъзможност е от специфично естество или се дължи на цялостна пазарна нестабилност;
- д) дали упражняването на посоченото в параграф 1 правомощие е най-адекватното и съразмерно средство за справяне със състоянието на субекта, отчитайки потенциалното му въздействие както върху условията за финансиране, така и върху възможността за реструктуриране на съответния субект.

Съветът за реструктуриране повтаря оценката си дали да упражни посоченото в параграф 1 правомощие поне веднъж на месец в периода на нарушението, докато субектът продължава да е в състоянието, посочено в параграф 1.

(3) Ако според оценката на Съвета за реструктуриране субектът все още е в посоченото в параграф 1 състояние шест месеца след като е бил уведомен за това, Съветът за реструктуриране, след провеждането на консултация с компетентния орган, упражнява посоченото в параграф 1 правомощие, освен ако не прецени, че са изпълнени поне две от следните условия:

- i) нарушението се дължи на сериозно смущение на функционирането на финансовите пазари, водещо до широко разпространено сътресение на финансовите пазари, засягащо няколко сегмента от тях;
- ii) от посоченото в подточка i) смущение произтича не само повишена ценова нестабилност на свързаните със собствения капитал и приемливите задължения инструменти на субекта или повишени разходи за субекта, но и цялостно или частично затваряне на пазарите, което възпрепятства субекта да емитира на пазарите свързани със собствения капитал и приемливите задължения инструменти;
- iii) посоченото в подточка ii) затваряне на пазарите се наблюдава не само по отношение на въпросния субект, но и за няколко други субекта;
- iv) посоченото в подточка i) смущение възпрепятства въпросния субект да емитира свързани със собствения капитал и приемливите задължения инструменти в обем, който е достатъчен за преодоляване на нарушението;
- v) упражняването на посоченото в параграф 1 правомощие води до отрицателни странични ефекти за част от банковия сектор, които могат да поставят под въпрос финансовата стабилност.

Когато се прилага посоченото в предходната алинея изключение, Съветът за реструктуриране уведомява компетентния орган за своето решение и обяснява оценката си в писмена форма.

Съветът за реструктуриране повтаря оценката си на условията по предходната алинея всеки месец, за да се прецени дали изключението може да се приложи.

(4) М-МСП се изчислява като се умножи сумата, изчислена в съответствие с параграф 5, по коефициента, определен в съответствие с параграф 6. М-МСП се намалява посредством всяко от действията, посочени в параграф 1, буква а), б) или в).

(5) Сумата, която се умножава в съответствие с параграф 4, се състои от:

- а) междинните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, без отчитане на разпределянето на печалби или плащания, свързани с действията по параграф 1, буква а), б) или в) от настоящия член;

плюс

- б) годишните печалби, невключени в базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, без отчитане на разпределянето на печалби или плащания, свързани с действията по параграф 1, буква а), б) или в) от настоящия член;

минус

- в) сумите, които ще представляват дължим данък, ако елементите, посочени в букви а) и б) от настоящия параграф, не бъдат разпределени.

(6) Коефициентът се определя по следния начин:

- а) когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от институцията, който не се използва за покриване на капиталовите изисквания съгласно член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и членове 12г и 12д, изразен като процент от общата сума на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в първи квартил (т.е. най-ниският) на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0;
- б) когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от институцията, който не се използва за покриване на капиталовите изисквания съгласно член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и членове 12г и 12д, изразен като процент от общата сума на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира във втори квартил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,2;
- в) когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от институцията, който не се използва за покриване на капиталовите изисквания съгласно член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и членове 12г и 12д, изразен като процент от общата сума на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в трети квартил на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,4;
- г) когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от институцията, който не се използва за покриване на капиталовите изисквания съгласно член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и членове 12г и 12д, изразен като процент от общата сума на рисковата експозиция, изчислена в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се намира в четвърти квартил (т.е. най-високият) на комбинираното изискване за буфер, коефициентът е 0,6;

Долните и горните граници на всеки квантил на комбинираното изискване за буфер се изчисляват по следния начин:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

„ Q_n “ е означението на поредния номер на съответния квантил.“

5. Член 12 от Регламент (ЕС) № 806/2014 се заменя със следните членове:

„Член 12

Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения“

1. Съветът за реструктуриране, след консултация с компетентните органи, включително ЕЦБ, определя изискванията за собствен капитал и приемливи задължения по членове 12а—12и, при спазване на правомощията за обезценяване и преобразуване, които субектите и групите по член 7, параграф 2 и субектите и групите по член 7, параграф 4, буква б) и параграф 5, когато са изпълнени условията за прилагане на тези параграфи, са задължени да изпълняват по всяко време.

1а. Субектите и субектите, които са част от групи, посочени в параграф 1, докладват информацията по член 45и, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС на националния орган за реструктуриране на участващата държава членка, в която са установени.

Националният орган за реструктуриране предава на Съвета без ненужно забавяне посочената в първа алинея информация.

2. При изготвянето на плановете за реструктуриране в съответствие с член 9 националните органи за реструктуриране, след консултация с компетентните органи, определят изискванията за собствен капитал и приемливи задължения по членове 12а—12и, при спазване на правомощията за обезценяване и преобразуване, а субектите по член 7, параграф 3 са задължени да изпълняват тези изисквания по всяко време. Във връзка с това се прилага процедурата, установена в член 31.
3. Съветът за реструктуриране взема решенията съгласно параграф 1 едновременно с разработването и поддържането на плановете за реструктуриране по член 8.
4. Съветът за реструктуриране съобщава решението си на националните органи за реструктуриране. Националните органи за реструктуриране изпълняват указанията на Съвета за реструктуриране в съответствие с член 29. Съветът за реструктуриране изисква от националните органи за реструктуриране да проверяват и гарантират, че институциите и предприятията майки спазват изискванията за собствен капитал и приемливи задължения, предвидени в параграф 1 от настоящия член.
5. Съветът за реструктуриране уведомява ЕЦБ и ЕБО за определените от него изисквания за собствен капитал и приемливи задължения за всяка институция и предприятие майка съгласно параграф 1.
6. За да се гарантира ефективно и последователно прилагане на настоящия член, Съветът за реструктуриране издава насоки и отправя указания до националните органи за реструктуриране във връзка с конкретни субекти или групи.

Член 12а

Прилагане и изчисляване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Съветът за реструктуриране и националните органи за реструктуриране гарантират, че субектите по член 12, параграфи 1 и 2 изпълняват по всяко време изискванията за собствен капитал и приемливи задължения, когато е наложително в съответствие с членове 12а—12и.
2. Изискването по параграф 1 се изчислява в съответствие с член 12г, параграф 3 или параграф 4, в зависимост от случая, като сума от собствения капитал и приемливите задължения и се изразява като процент от:
 - а) общия размер на рисковата експозиция на съответния субект по параграф 1, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и
 - б) общата мярка на експозицията на съответния субект по параграф 1, изчислен в съответствие с членове 429 и 429а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Член 12б

Освобождаване от минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Независимо от член 12а, Съветът за реструктуриране освобождава от изискването по член 12а, параграф 1 финансираните с покрити облигации ипотечни кредитни институции, които съгласно националното законодателство не могат да приемат депозити, когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) дейността на тези институции ще бъде прекратена посредством ликвидация съгласно националните производства по несъстоятелност или други видове процедури, прилагани в съответствие с член 38, 40 или 42 от Директива 2014/59/ЕС и въведени за тези институции; и
- б) тези национални производства по несъстоятелност или друг вид процедури ще гарантират, че кредиторите на тези институции, включително притежателите на покрити облигации, когато е приложимо, ще понесат загуби по начин, който съответства на целите на реструктурирането.

2. Институциите, освободени от изискването по член 12, параграф 1, не се включват в консолидацията, посочена в член 12ж, параграф 1.

Приемливи задължения за субектите за реструктуриране

1. Приемливите задължения се включват в сумата на собствения капитал и приемливите задължения на субектите за реструктуриране само ако отговарят на условията, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на условията по член 72б, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Чрез дерогация от първа алинея, когато настоящият регламент се позовава на изискванията по член 92а или член 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013, приемливите задължения за целите на тези членове се състоят от приемливи задължения, както са определени в член 72к от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в съответствие с втора част, дял I, глава 5а от този регламент.

2. Чрез дерогация от член 72а, параграф 2, буква л) от Регламент (ЕС) № 575/2013, задълженията, произтичащи от дългови инструменти с дериватни характеристики, като например структурирани облигации, се включват в сумата на собствения капитал и приемливите задължения само ако са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) основният размер на задължението, произтичащо от дълговия инструмент, е предварително известен към момента на емитиране, фиксиран е или е нарастващ и не се влияе от дериватната характеристика или дълговият инструмент съдържа договореност, в която се посочва размерът на иска в случай на реструктуриране;
- б) позицията на задължението, произтичащо от дълговия инструмент или от внедрения дериват, може да се оценява ежедневно при активен, ликвиден и двупосочен пазар за равностоеен инструмент без кредитен риск в съответствие с членове 104 и 105 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или в дълговия инструмент е включена договорна клауза, която посочва размера на иска в случай на реструктуриране.

- в) дълговият инструмент, включително неговата дериватна характеристика, не е предмет на споразумение за нетиране и оценката му не е предмет на разпоредбите на член 49, параграф 3 от Директива 2014/59/ЕС;

Задълженията, посочени в първа алинея, се включват в сумата на собствения капитал и приемливите задължения по отношение на частта, съответстваща на сумата, посочена в първа алинея, буква а).

2а. Задължения, емитирани от установено в участващите държави членки дъщерно предприятие, което е част от същата група за реструктуриране, към която принадлежи субектът за реструктуриране на съществуващ акционер, който не е част от същата група за реструктуриране, се включват в сумата на собствения капитал и приемливите задължения на субектите за реструктуриране, ако е изпълнено всяко от следните условия:

- а) емитирани са в съответствие с член 12з, параграф 3, буква а);
- б) упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване във връзка с подобни задължения в съответствие с член 21 не засяга контрола на субекта за преобразуване върху дъщерното предприятие;
- в) не надвишават сумата, определена посредством приспадане на посочената в подточка i) сума от сумата, посочена в подточка ii):
- i. сумата на задълженията, емитирани и закупени от субекта за реструктуриране, пряко или непряко, чрез други субекти от същата група за реструктуриране и сумата на собствения капитал, емитиран в съответствие с член 12з, параграф 3, буква б);
- ii. необходимата сума в съответствие с член 12з, параграф 1.

3. Без да се засяга минималното изискване по член 12г, параграф 3а и член 12д, параграф 1, буква а), Съветът за реструктуриране по своя инициатива след консултация с националния орган за реструктуриране или по предложение на националния орган за реструктуриране гарантира, че част от изискването по член 12ж равна на 8% от всички задължения, включително собствения капитал, се спазва от субектите за реструктуриране, които са Г-СЗИ, или субектите за реструктуриране, за които се прилага член 12г, параграфи 3а и 3б, със собствен капитал и инструменти, отговарящи на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013 с изключение на член 72б, параграфи 3—5 от същия регламент. По искане на субект за реструктуриране Съветът за реструктуриране може да позволи равнище, по-ниско от 8% от общите задължения, включително собствения капитал, но по-високо от сумата, получена при прилагането на формулата $(1 - X1/X2) \times 8\%$ от общите задължения, включително собствения капитал, да се спазва от субектите за реструктуриране, които са Г-СЗИ, или субектите за реструктуриране, за които се прилага член 12г, параграфи 3а и 3б, със собствен капитал и инструменти, отговарящи на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на член 72б, параграфи 3—5 от същия регламент, при условие че са изпълнени условията по член 72б, параграф 3, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, където, като се спазва ограничението на частта от намалението, възможно съгласно член 72б, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013:

$X1 = 3,5\%$ от общия размер на рисковата експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

$X2 =$ сумата, получена от сбора на i) 18% от общия размер на рисковата експозиция, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и ii) изискването, посочено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС.

4. За субектите за реструктуриране, които не са нито Г-СЗИ, нито субекти за реструктуриране, за които се прилага член 12г, параграфи 3а и 3б, Съветът за реструктуриране може по своя инициатива след консултация с националния орган за реструктуриране или по предложение на националния орган за реструктуриране да реши, че част от изискването по член 12ж в размер най-много до 8% от всички задължения, включително собствения капитал на субекта или посочената в параграф 6 формула, се спазват със собствен капитал и инструменти, отговарящи на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013 с изключение на член 72б, параграфи 3—5 от същия регламент, ако са изпълнени следните условия:

- а) задълженията, които не са подчинен дълг, посочени в параграфи 1 и 2, имат същия приоритет в националното законодателство в областта на несъстоятелността, както някои задължения, които са изключени от обхвата на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 27, параграф 3 или член 27, параграф 5;
- б) риск в резултат на планираното прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване спрямо задължения, които не са подчинен дълг и които не са изключени от обхвата на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 27, параграф 3 или член 27, параграф 5, кредиторите по вземанията, произтичащи от тези задължения, да понесат по-големи загуби, отколкото биха понесли при ликвидация съгласно обичайното производство по несъстоятелност;

- в) размерът на подчинените задължения не надвишава размера, който е необходим, за да се гарантира, че посочените в буква б) кредитори няма да претърпят по-големи загуби, отколкото биха понесли при ликвидация съгласно обичайното производство по несъстоятелност.

Когато Съветът за реструктуриране установи, че в рамките на един клас от задължения, който включва приемливи задължения, размерът на задълженията, които би имало основания да се изключат от прилагането на правомощията за обезценяване и преобразуване в съответствие с член 27, параграф 3 или член 27, параграф 5, възлиза на повече от 10% от този клас, Съветът оценява риска, посочен във втората алинея, буква б).

5. За целите на параграфи 3 и 4 дериватните задължения се включват в общите задължения, при условие че правата за нетиране на контрагентите получат пълно признаване.

Собственият капитал на даден субект, използван за спазване на изискването, посочено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, е допустим за спазване на изискването, посочено в параграфи 3 и 4.

6. Чрез дерогация от параграф 3 Съветът за реструктуриране може да реши, че посоченото в член 12ж изискване се спазва от субектите за реструктуриране, които са Г-СЗИ, или субектите за реструктуриране, за които се прилага член 12г, параграфи 3а или 3б, с инструменти, отговарящи на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013 с изключение на член 72б, параграфи 3—5 от същия регламент, и собствения капитал на субекта, тъй като задължението му да спазва изискванията, посочени в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013, член 12г, параграф 3а и член 12ж, не надхвърля по-високата стойност от 8% от всички задължения, включително собствения капитал, на субекта или сумата, получена в резултат от прилагането на формулата Ax^2+Bx^2+C , където А, В и С са следните суми:

A = сумата, произтичаща от изискването, посочено в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 (стълб 1)

B = сумата, произтичаща от изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/EU (стълб 2R)

C = сумата, произтичаща от изискването, посочено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/EU (комбинирано изискване за капиталов буфер)

7. Съветът за реструктуриране може да упражни правомощието, посочено в параграф 6, по отношение на субектите за реструктуриране, които са Г-СЗИ или за които се прилага член 12г, параграф 3а или 3б и които отговарят на едно от посочените по-долу условия, доколкото броят на набелязаните субекти за реструктуриране не надхвърля 30% от всички субекти за реструктуриране, които са Г-СЗИ или за които се прилага член 12г, параграф 3а или 3б, и за които Съветът за реструктуриране определя изискването, посочено в член 12ж:

а) изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, показва че субектът за реструктуриране, който е Г-СЗИ или за когото се прилага член 12г, параграфи 3а и 3б, е сред 20-те процента най-рискови институции, за които Съветът за реструктуриране определя изискването, посочено в член 12а, или

б) когато при предходната оценка на възможността за реструктуриране са били набелязани съществени пречки пред възможността за реструктуриране, и:

i) в срока, наложен от органа за реструктуриране, не е било предприето корективно действие след прилагането на правомощията, посочени в член 10, параграф 11, или

ii) набелязаната пречка не може да бъде отстранена чрез никое от правомощията, посочени в член 10, параграф 11, и упражняването на правомощието, посочено в параграф 6, би компенсирало изцяло или частично отрицателното въздействие на съществената пречка върху възможността за реструктуриране, или

в) органът за реструктуриране смята, че осъществимостта и надеждността на предпочитаната стратегия за реструктуриране на субекта са ограничени, като се вземат предвид размерът на субекта, взаимнообвързаността, естеството, обхвата и сложността на неговите дейности, правната му форма и акционерната структура.

За целите на посоченото в първата алинея ограничение органът за реструктуриране закръгля сумата, получена от изчислението, към най-близкото цяло число.

8. Посочените в параграфи 4 и 6 решения се вземат от Съвета за реструктуриране след консултация с компетентните органи, включително с ЕЦБ.

Когато взема решенията, посочени в параграфи 4 и 6, Съветът за реструктуриране взема предвид и:

- а) дълбочината на пазара за инструментите на институцията, посочени в първата алинея, оценяването на тези съществуващи инструменти, както и времето, необходимо за извършването на всякакви трансакции, необходими с цел спазване на решението, посочено в първата алинея;
 - б) размера на инструментите на приемливите задължения, които отговарят на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с остатъчен матуритет под една година към датата на решението за прилагане на изискването с оглед да се направят количествени корекции на изискването, посочено в първата алинея;
 - в) наличността и размера на инструментите, които отговарят на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013 с изключение на член 72б, параграф 2, буква г);
 - г) дали размерът на задълженията, изключени от обхвата на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 27, параграф 3 или 5, които при обичайното производство по несъстоятелност имат същия или по-нисък ранг от приемливите задължения с най-висок ранг, е значителен в сравнение с приемливите задължения и собствения капитал на дадена институция.
- Когато размерът на изключените задължения, посочени в буква г), не надхвърля 5% от размера на собствения капитал и приемливите задължения на дадена институция, изключеният размер се счита за несъществен. Над това ограничение значимостта на изключените задължения се оценява от Съвета за реструктуриране.
- д) стопанския модел, модела на финансиране и рисковия профил на субекта, както и неговата стабилност и способността му да допринася за икономиката;
 - е) въздействието на евентуалните разходи за реструктуриране върху рекапитализацията на субекта.

Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Изискването по член 12а, параграф 1 се определя от Съвета за преструктуриране след консултация с компетентните органи, включително ЕЦБ, въз основа на следните критерии:

- а) необходимостта да се гарантира, че групата за преструктуриране може да бъде преструктурирана чрез използването на инструменти за преструктуриране, включително, когато е целесъобразно — чрез инструмента за споделяне на загуби, по начин, който отговаря на целите на преструктурирането;
- б) необходимостта да се гарантира, в съответните случаи, че субектът за преструктуриране и дъщерните му предприятия, които са институции, но не са субекти за преструктуриране, разполагат с достатъчно приемливи задължения, за да се гарантира, че ако за тях бъдат приложени съответно инструментът за споделяне на загуби или правомощията за обезценяване или преобразуване, загубите могат да бъдат поети, а капиталовите изисквания, или, според случая, отношението на ливъридж на съответните субекти могат да бъдат възстановени до необходимото равнище, така че те да могат да продължат да отговарят на условията за лицензиране и да извършват дейностите, за които са били лицензирани съгласно Директива 2013/36/ЕС или съгласно Директива 2014/65/ЕС;
- в) необходимостта да се гарантира, че ако в плана за преструктуриране е предвидена възможност определени класове приемливи задължения да бъдат изключени от споделянето на загуби съгласно член 27, параграф 5 или да бъдат прехвърлени изцяло на приемател чрез частично прехвърляне, субектът за преструктуриране разполага с достатъчно други приемливи задължения, с които да се гарантира, че загубите могат да бъдат поети и съотношението на общата капиталова адекватност или, според случая, отношението на ливъридж на субекта за преструктуриране, могат да бъдат възстановени до необходимото равнище, така че субектът да може да продължи да отговаря на условията за лицензиране и да извършва дейностите, за които е бил лицензиран съгласно Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС;

г) размера, стопанския модел, модела на финансиране и рисковия профил на субекта;

д) степента, до която неизпълнението на задълженията от страна на съответния субект би имало неблагоприятен ефект върху финансовата стабилност, включително чрез разпространение на проблемите към други институции или субекти поради взаимосвързаността на субекта с други институции или субекти, или с останалата част от финансовата система.

2. В случаите, в които планът за реструктуриране предвижда, че е необходимо да се предприемат действия или да се упражнят правомощия за обезценяване или преобразуване, изискването по член 12а, параграф 1 е равно на размера, който е достатъчен, за да се гарантира, че:

- а) загубите, които се очаква предприятието да понесе, са изцяло поети („поемане на загуби“);
- б) субектът за реструктуриране и неговите дъщерни предприятия, които са институции, но не са субекти за реструктуриране, са рекапитализирани до равнище, което им позволява да продължат да отговарят на условията на лицензиране и да извършват дейностите, за които са лицензирани съгласно Директива 2013/36/ЕС, Директива 2014/65/ЕС или равностоеен законодателен акт („рекапитализация“).

В случаите, в които планът за реструктуриране предвижда, че дейността на субекта ще бъде прекратена чрез ликвидация съгласно обичайно производство по несъстоятелност или други равностойни национални процедури, Съветът за реструктуриране оценява дали е обосновано да се ограничи изискването по член 12а, параграф 1 за този субект, така че да не надвишава необходимия размер за покриване на загубите в съответствие с първа алинея, буква а).

В оценката си Съветът за реструктуриране разглежда по-специално ограничението, посочено в предходната алинея, по отношение на всяко възможно въздействие върху финансовата стабилност и риска от верижни ефекти за финансовата система.

3. По отношение на субектите за реструктуриране посоченият в параграф 2 размер се състои от следното:

а) сбора на:

i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискванията, посочени в член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член 104а от Директива 2013/36/ЕС, за субекта за реструктуриране на консолидираното равнище на групата за реструктуриране;

ii) размера на рекапитализацията, която позволява на групата за реструктуриране, възникнала в резултат на реструктурирането, да възстанови своето съотношение на обща капиталова адекватност, посочено в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, на консолидираното равнище на групата за реструктуриране след изпълнението на действията по реструктуриране.

б) сбора на:

i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискването за отношението на ливъридж на субекта, посочено в член 92, параграф 1, буква г) Регламент (ЕС) № 575/2013, на консолидираното равнище на групата за реструктуриране; и

ii) размера на рекапитализацията, която позволява на групата за реструктуриране, възникнала в резултат на реструктурирането, да възстанови отношението на ливъридж, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, на консолидираното равнище на групата за реструктуриране след изпълнението на действията по реструктуриране;

За целите на член 12а, параграф 2, буква а) изискването по член 12а, параграф 1 се изразява като процент и се представя като размера, изчислен в съответствие с буква а), разделен на размера на общата рискова експозиция.

За целите на член 12а, параграф 2, буква б) изискването по член 12а, параграф 1 се изразява като процент и се представя като размера, изчислен в съответствие с буква б), разделен на мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж.

При определянето на индивидуалното изискване, предвидено в буква б) от първа алинея, Съветът за реструктуриране взема предвид изискванията, посочени в член 27, параграф 7.

Когато определя размера на рекапитализацията, посочен в предходните алинеи, Съветът за реструктуриране:

- а) използва последните отчетени стойности на съответната обща рискова експозиция или отношението на ливъридж, адаптирани за евентуални промени, произтичащи от действията по реструктуриране, предвидени в плана за реструктуриране; и
- б) след консултация с ЕЦБ и компетентните органи коригира надолу или нагоре размера, съответстващ на настоящото изискване, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, за да установи изискването, приложимо към субекта за реструктуриране след изпълнението на предпочетената стратегия за реструктуриране.

Съветът за реструктуриране може да повиши изискването, предвидено в буква а), подточка ii) от първа алинея, с целесъобразен размер, необходим да гарантира, че след реструктурирането субектът поддържа достатъчно пазарно доверие през подходящ период не по-дълъг от една година („буфер на пазарно доверие“).

Когато се прилага предходната алинея буферът на пазарно доверие се определя като равен на комбинираното изискване за буфер, посочено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, с изключение на изискването по буква а) от посочената разпоредба, което би се прилагало след прилагането на инструментите за реструктуриране.

Този размер се коригира надолу, ако, след консултация с компетентния орган, Съветът за реструктуриране заключи, че след прилагането на стратегията за реструктуриране е възможно и надеждно по-ниският размер да е достатъчен за поддържане на пазарното доверие и да гарантира както непрекъснатото осъществяване от институцията на критични икономически функции, така и достъпа до финансиране, без да се прибегва до извънредно финансово подпомагане, различно от вноските от договорености за финансиране на реструктурирането, в съответствие с член 76, параграф 3 и член 27, параграф 7. Този размер се коригира нагоре, ако, след консултация с компетентния орган, Съветът за реструктуриране заключи, че за подходящ период не по-дълъг от една година е необходимо по-високо равнище, за да се поддържа пазарното доверие и да се гарантира както непрекъснатото осъществяване от институцията на критични икономически функции, така и достъпът до финансиране, без да се прибегва до извънредно финансово подпомагане, различно от вноските от договорености за финансиране на реструктурирането, в съответствие с член 76, параграф 3 и член 27, параграф 7.

За. За субектите за реструктуриране, за които не се прилага член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и които принадлежат към група за реструктуриране, чиито общи активи надхвърлят 100 милиарда евро, равнището на изискването, посочено в параграф 3, е равно най-малко на („изискването по стълб 1 за банки от най-висок ред“):

- а) 13,5% при изчисление в съответствие с член 12а, параграф 2, буква а) и
- б) 5% при изчисление в съответствие с член 12а, параграф 2, буква б).

Чрез дерогация от член 12в посочените в предходната алинея субекти за реструктуриране постигат равнището на посоченото в настоящия параграф изискване, равняващо се на 13,5% при изчисление в съответствие с член 12а, параграф 2, буква а) и 5% при изчисление в съответствие с член 12а, параграф 2, буква б), посредством приемливи задължения, отговарящи на всички условия по член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на параграфи 3—5 от член 72б от същия регламент, задължения, посочени в член 12в, параграф 2а, или собствен капитал.

3б. При поискване от националния орган за реструктуриране на субекта за реструктуриране Съветът за реструктуриране прилага посочените в параграф 3а минимални изисквания спрямо субектите за реструктуриране, за които не се прилага член 92а от Регламент (ЕС) № 575/2013 и които принадлежат към група за реструктуриране, чиито общи активи не надхвърлят 100 милиарда евро и за които националният орган за реструктуриране счита, че съществува разумна вероятност да породят системен риск в случай на изпадане в несъстоятелност.

Когато взема решение да отправи искането, посочено в предходната алинея, националният орган за реструктуриране взема предвид:

- i) преобладаването на депозити и липсата на дългови инструменти в модела на финансиране;
- ii) ограничения достъп до капиталовите пазари за приемливите задължения;
- iii) използването на базовия собствен капитал от първи ред за спазване на изискването по член 45, параграф 1.

4. По отношение на субектите, които не са субекти за реструктуриране, посоченият в параграф 2 размер се състои от следното:

а) сбора на:

i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети, съответстващ на изискванията, посочени в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член в 104а от Директива 2013/36/ЕС, за субекта; и

ii) размера на рекапитализацията, която позволява на субекта да възстанови спазването на изискването за съотношението на общата капиталова адекватност, посочено в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и да спазва изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС след упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 21 и реструктурирането на групата за реструктуриране; или

б) сбора на:

i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети, съответстващ на изискването за отношението на ливъридж на субекта, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013; и

ii) размера на рекапитализацията, която позволява на субекта да възстанови спазването на изискването за отношението на ливъридж, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 след упражняването на правомощията за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 21 и реструктурирането на групата за реструктуриране.

За целите на член 12а, параграф 2, буква а) изискването по член 12а, параграф 1 се изразява като процент и се представя като размера, изчислен в съответствие с буква а), разделен на размера на общата рискова експозиция.

За целите на член 12а, параграф 2, буква б) изискването по член 12а, параграф 1 се изразява като процент и се представя като размера, изчислен в съответствие с буква б), разделен на мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж.

При определянето на индивидуалното изискване, предвидено в буква б) от първа алинея, Съветът за реструктуриране взема предвид изискванията, посочени в член 27, параграф 7.

Когато определя размера на рекапитализацията, посочен в предходните алинеи, Съветът за реструктуриране:

- а) използва последните отчетени стойности на съответната обща рискова експозиция или отношението на ливъридж, адаптирани за евентуални промени, произтичащи от действията, предвидени в плана за реструктуриране; и
- б) след консултация с ЕЦБ и компетентните органи коригира надолу или нагоре размера, съответстващ на настоящото изискване, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, за да установи изискването, приложимо към съответния субект след упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения.

Съветът за реструктуриране може да повиши изискването, предвидено в буква а), подточка ii) от първа алинея, с целесъобразен размер, необходим да гарантира, че след упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 21, субектът продължава да отговаря на условията за лицензиране и поддържа достатъчно пазарно доверие през подходящ период не по-дълъг от една година („буфер на пазарно доверие“).

Когато се прилага предходната алинея размерът на буфера на пазарно доверие се определя като равен на комбинираното изискване за буфер, посочено в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС, с изключение на изискването по буква а) от посочената разпоредба, което би се прилагало след упражняване на посоченото в член 21 правомощие и реструктурирането на субекта за реструктуриране.

Този размер се коригира надолу, ако, след консултация с компетентния орган, Съветът за реструктуриране заключи, че е възможно и надеждно по-ниският размер да е достатъчен, за да осигури пазарното доверие и да гарантира както непрекъснатото осъществяване от институцията на критични икономически функции, така и достъпа до финансиране, без да се прибегва до извънредно финансово подпомагане, различно от вноските от договорености за финансиране на реструктурирането, в съответствие с член 76, параграф 3 и член 27, параграф 7, след упражняването на посоченото в член 21 правомощие и реструктурирането на групата за реструктуриране. Този размер се коригира нагоре, ако, след консултация с компетентния орган, Съветът за реструктуриране заключи, че за подходящ период не по-дълъг от една година е необходимо по-високо равнище, за да се поддържа пазарното доверие и да се гарантира както непрекъснатото осъществяване от институцията на критични икономически функции, така и достъпът до финансиране, без да се прибегва до извънредно финансово подпомагане, различно от вноските от договорености за финансиране на реструктурирането, в съответствие с член 76, параграф 3 и член 27, параграф 7.

5. Когато Съветът за реструктуриране очаква, че определени класове приемливи задължения има основания да се изключат изцяло или частично от споделянето на загуби съгласно член 27, параграф 5 или могат да бъдат прехвърлени изцяло към приемател чрез частично прехвърляне, изискването по член 12а, параграф 1 се изпълнява посредством други приемливи задължения, достатъчни за:

- а) покриване на размера на изключените задължения, определен в съответствие с член 27, параграф 5;
- б) гарантиране, че посочените в параграф 2 условия са изпълнени.

6. В решението на Съвета за реструктуриране да наложи минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно настоящия член се посочват причините за това решение, включително пълна оценка на посочените в параграфи 2 – 5 елементи, и то се преразглежда своевременно, за да отрази евентуални промени в равнището на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС.

7. За целите на параграфи 3 и 4 капиталовите изисквания се тълкуват в съответствие с начина, по който компетентният орган прилага преходните разпоредби в десета част, дял I, глави 1, 2 и 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и разпоредбите в националното законодателство, с които се урежда упражняването на възможностите за действие, предоставени на компетентните органи в посочения регламент.

Член 12д

Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения за субекти за реструктуриране от Г-СЗИ и съществени дъщерни предприятия на субекти от Г-СЗИ извън ЕС

1. Минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения към субект за реструктуриране, който е Г-СЗИ или е част от Г-СЗИ, се състои от следното:

- а) изискванията, посочени в член 92а и член 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и
- б) всяко допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения, определено от Съвета за реструктуриране конкретно за субекта в съответствие с параграф 2, което се покрива от задължения, отговарящи на условията по член 12в.

1а. Изискването по член 12а, параграф 1 за субект, подлежащ на изискването, посочено в член 92б и член 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се състои от следното:

- а) изискванията, посочени в член 92б и член 494 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и
- б) всяко допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения, определено от органа за реструктуриране в съответствие с параграф 2, което се покрива от задължения, отговарящи на условията по член 12з.

2. Съветът за реструктуриране налага допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения по параграф 1, буква б) и параграф 1а, буква б) единствено:
 - а) когато изискването, посочено в параграф 1, буква а) и параграф 1а, не е достатъчно, за да бъдат изпълнени условията, предвидени в член 12г; и
 - б) доколкото гарантира, че са изпълнени условията на член 12г.
3. В решението на Съвета за реструктуриране да наложи допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно параграф 1, буква б) се посочват причините за това решение, включително пълна оценка на посочените в параграфи 2—5 елементи, и то се преразглежда своевременно, за да отрази евентуални промени в равнището на изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС, приложимо към групата за реструктуриране.

Член 12ж

Прилагане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения към субектите за реструктуриране

1. Субектите за реструктуриране спазват изискванията, определени в членове 12в — 12е, на консолидираното равнище на групата за реструктуриране.
2. Изискването по член 12а, параграф 1 по отношение на субект за реструктуриране, установен в участваща държава членка, на консолидираното равнище на групата за реструктуриране се определя от Съвета за реструктуриране след консултация с органа за реструктуриране на ниво група, когато е различен от Съвета за реструктуриране, и консолидиращия надзорник въз основа на изискванията по членове 12в — 12е и в зависимост от това дали съгласно плана за реструктуриране дъщерните предприятия на групата от трети държави трябва да бъдат реструктурирани поотделно.

3. По отношение на групите за реструктуриране съгласно определението в член 3, параграф 1, точка (24б), буква б) Съветът за реструктуриране решава, в зависимост от характеристиките на механизма за солидарност и предпочитаната стратегия за реструктуриране, по какъв начин субектите от групата за реструктуриране да отговарят на изискванията, посочени в член 12г, параграфи 3 и 3а, за да е гарантирано, че групата за реструктуриране като цяло отговаря на изискването, посочено в параграфи 1 и 2.

Член 12з

Прилагане на задължението към субекти, които не представляват подлежащи на реструктуриране субекти

1. Институциите, които са дъщерни предприятия на субект за реструктуриране или на субект от трета държава и самите те не са субекти за реструктуриране или субекти, за които не се прилага член 12ж, параграф 3, спазват изискванията, определени в членове 12г и 12е на индивидуална основа.

Съветът за реструктуриране, след консултация с компетентните органи и с ЕЦБ, може да реши да приложи изискването, предвидено в настоящия член, към дружество по член 2, буква б), което е дъщерно предприятие на субект за реструктуриране и което не е субект за реструктуриране.

Чрез дерогация от първа алинея предприятията майки от Съюза, които не са субекти за реструктуриране и са дъщерни предприятия на дружества от трети държави, отговарят на изискванията, предвидени в членове 12д—12ж на консолидирана основа.

Групите за реструктуриране, набелязани съгласно член 3, параграф 1, точка (24б), буква б), кредитните институции, свързани с централен орган, и централен орган, които не са субекти за реструктуриране, както и кредитните институции, свързани с централен орган, и централен орган, които са субекти за реструктуриране, но за които не се прилага член 12ж, параграф 3, спазват изискванията по член 12г на индивидуална основа. Изискването, посочено в член 12а, параграф 1, по отношение на посочен в настоящия параграф субект се определя въз основа на изискванията по член 12г.

2. Изискването по член 12а, параграф 1 за субектите, посочени в параграф 1, отговаря на критериите за приемливост, предвидени в параграф 3.

3. Изискването по член 12а, параграф 1 се спазва посредством едно или повече от следните:

а) задължения, които:

i) са емитирани в полза на субекта за реструктуриране и са закупени от него пряко или непряко посредством други субекти в същата група за реструктуриране, която е закупила задълженията от субекта, за който се прилага настоящият член, или от съществуващ акционер, който не е част от същата група за реструктуриране, доколкото прилагането на правомощието за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 21 не засяга контрола над дъщерното дружество от страна на субекта за реструктуриране;

ii) отговарят на критериите за приемливост, посочени в член 72а, с изключение на член 72б, параграф 2, букви б), в), к), л) и м) и член 72б, параграфи 3—5 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

iii) при нормална процедура по несъстоятелност имат същия ранг като инструментите на собствения капитал или по-нисък от ранга на задълженията, които не отговарят на изискването по подточка i) и не са приемливи от гледна точка на изискванията за собствен капитал;

iv) подлежат на прилагането на правомощието за обезценяване или преобразуване по член 21, което е в съответствие със стратегията за реструктуриране на групата за реструктуриране, по-специално без да се засяга контролът на дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране;

v) закупуването на задълженията не се финансира пряко или непряко от субекта, за който се прилага настоящият член;

vi) в разпоредбите, уреждащи задълженията, не се посочва изрично, нито се подразбира, че задълженията ще бъдат изискани, изкупени обратно или изплатени предсрочно, според случая, от субекта, за който се прилага настоящият член, освен при несъстоятелност или ликвидация на субекта, нито субектът предоставя знак за това по друг начин;

vii) разпоредбите, уреждащи задълженията, не дават на държателя им правото да ускори графика на изплащане на лихвите или на главницата, освен при несъстоятелност или ликвидация на субекта, за който се прилага настоящият член;

viii) равнището на плащанията по разпределяне на печалбата, доколкото е приложимо, дължими по задълженията, не се изменя въз основа на кредитния рейтинг на субекта, към който се прилага настоящият член, или на неговото предприятие майка.

б) инструменти на собствения капитал, които:

i) са емитирани в полза на субекти, включени в една и съща група за реструктуриране, и са закупени от тях; или

ii) са емитирани в полза на субекти, които не са включени в една и съща група за реструктуриране, и са закупени от тях, доколкото прилагането на правомощието за обезценяване или преобразуване по член 21 не засяга контрола на дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране.

4. Съветът за реструктуриране може да разреши изискването да бъде изпълнено изцяло или частично посредством гаранция, предоставена от субекта за реструктуриране, която отговаря на следните условия:

- а) както дъщерното предприятие, така и субектът за реструктуриране имат седалище в същата участваща държава членка и са част от същата група за реструктуриране;
- б) гаранцията се предоставя на стойност, която е най-малко еквивалентна на стойността на изискването, която замества;

- в) гаранцията се задейства, когато дъщерното предприятие не е в състояние да плаща изискуемите си дългове или други задължения или когато за това дъщерно предприятие е направена констатацията по член 21, параграф 3, което от двете събития настъпи по-рано;
- г) гаранцията е обезпечена чрез споразумение за финансово обезпечение съгласно определението в член 2, параграф 1, буква а) от Директива 2002/47/ЕО на стойност най-малко 50% от нейния размер;
- д) обезпечението на гаранцията отговаря на изискванията по член 197 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и след прилагането на консервативно процентно намаление е достатъчно, за да покрие напълно гарантираната сума;
- е) обезпечението на гаранцията е свободно от тежести и по-специално не се използва като обезпечение за друга гаранция;
- ж) обезпечението има ефективен срок до падежа, отговарящ на същото условие за падежа, като за посоченото в член 72в, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и
- з) няма нормативни, регулаторни или оперативни пречки за прехвърлянето на обезпечението от субекта за реструктуриране към съответното дъщерно предприятие, включително когато по отношение на субекта за реструктуриране е предприето действие за реструктуриране. По искане на Съвета за реструктуриране субектът за реструктуриране предоставя независимо писмено мотивирано правно становище или доказва по друг задоволителен начин, че не съществуват правни, регулаторни или оперативни пречки пред прехвърлянето на обезпечението на съответното дъщерно предприятие.

Член 12и

Отмяна на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, приложимо за субекти, които не са субекти за реструктуриране

1. Съветът за реструктуриране може да освободи напълно от прилагането на член 12з дъщерното предприятие на субект за реструктуриране, установен в участваща държава членка, когато:
 - а) както дъщерното предприятие, така и субектът за реструктуриране имат седалище в същата участваща държава членка и са част от същата група за реструктуриране;
 - б) субектът за реструктуриране спазва изискването, посочено в член 12ж;
 - в) към съответния момент няма и не се очакват съществени практически или нормативни пречки за своевременното прехвърляне на собствения капитал или за изплащането на задължения от субекта за реструктуриране към дъщерното предприятие, по отношение на които е била направена констатацията по член 21, параграф 3, по-специално когато по отношение на субекта за реструктуриране е предприето действие за реструктуриране;
2. Съветът за реструктуриране може да освободи напълно от прилагането на член 12з дъщерното предприятие на субект за реструктуриране, установен в участваща държава членка, когато:
 - а) както дъщерното предприятие, така и неговото предприятие майка, което не е субект за реструктуриране, имат седалище в същата участваща държава членка и са част от същата група за реструктуриране;
 - б) предприятието майка отговаря на изискването, посочено в член 12а, параграф 1 на подконсолидирана основа;
 - в) към съответния момент няма и не се очакват съществени практически или нормативни пречки за своевременното прехвърляне на собствения капитал или за изплащането на задължения от предприятието майка към дъщерното предприятие, по отношение на които е била направена констатацията по член 21, параграф 3, по-специално когато по отношение на предприятието майка е предприето действие за реструктуриране.

Освобождаване от изискванията за кредитни институции, които са трайно свързани с централен орган

1. Съветът за реструктуриране може, в съответствие с националното право на участваща държава членка, да отмени прилагането на член 12ж или член 12з по отношение на една или повече кредитни институции, които са трайно свързани с централен орган, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:
 - а) кредитните институции и централният орган подлежат на надзор от същия компетентен орган, установени са в същата държава членка и са част от същата група за реструктуриране;
 - б) задълженията на централния орган и свързаните институции са солидарни и някои от задълженията на свързаните институции са напълно гарантирани от централния орган;
 - в) минималното изискване за собствен капитал и за приемливи задължения, платежоспособността и ликвидността на централния орган и на всички свързани институции се наблюдават като едно цяло въз основа на консолидираните отчети на въпросните институции;
 - г) ръководството на централния орган има право да дава инструкции на ръководствата на свързаните институции; и
 - д) съответната група за реструктуриране спазва изискването, посочено в член 12ж, параграф 3, и
 - е) няма и не се очакват съществени практически или нормативни пречки за своевременното прехвърляне на собствен капитал или за изплащането на задължения между централния орган и свързаните с него кредитни институции в случай на реструктуриране.

Член 12й

Неспазване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения и неспазване на насоките

1. При неспазване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, посочени в член 12г или 12д, от страна на даден субект Съветът за реструктуриране и другите съответни органи намират решение чрез поне едно от следните средства:
 - а) правомощията за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране в съответствие с член 10;
 - б) мерките, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС.
 - ба) правомощието, посочено в член 10а;
 - в) мерките за ранна намеса в съответствие с член 13;
 - г) административните санкции и другите административни мерки в съответствие с членове 110 и 111 от Директива 2014/59/ЕС;
 - д) оценка дали институцията е проблемна или има вероятност да стане проблемна в съответствие с член 18“.
3. Съветът за реструктуриране, органите за реструктуриране и компетентните органи на участващите държави членки се консултират помежду си при упражняването на съответните им правомощия, посочени в параграф 1, букви а) — д).

Член 12к

Ред и условия за преходния период и за периода след реструктурирането

1. Чрез дерогация от член 12а, параграф 1 Съветът за реструктуриране определя подходящ преходен период, през който субектът да изпълни изискванията на член 12ж или 12з или изискване, породено от прилагането на член 12в, параграф 3, член 12в, параграф 4 или член 12в, параграф 6, според случая. Крайният срок за спазване на изискванията по член 12ж или 12з или на изискване, породено от прилагането на член 12в, параграф 3, член 12в, параграф 4 или член 12в, параграф 6, е 1 януари 2024 г.

Органът за реструктуриране определя междинно целево ниво за изискванията по член 12ж или 12з или на изискване, породено от прилагането на член 12в, параграф 3, член 12в, параграф 4 или член 12в, параграф 6, според случая, което се спазва от институция или субект, посочени в член 1, параграф 1, букви б), в) и г), считано от 1 януари 2022 г. Междинната цел като правило осигурява линейно натрупване на допустими задължения и собствен капитал за изпълнение на изискването.

Съветът за реструктуриране може да определи преходен период, който е по-дълъг от 1 януари 2024 г., когато това е надлежно обосновано и уместно въз основа на критериите, посочени в параграф 4, като се вземат предвид:

- а) развитието на финансовото състояние на субекта;
- б) перспективата субектът да е в състояние да гарантира спазването на изискванията по член 12ж или 12з или на изискване, породено от прилагането на член 12в, параграф 3, член 12в, параграф 4 или член 12в, параграф 6, в разумен срок;
- в) дали субектът е в състояние да заменя задълженията, които вече не отговарят на критериите за приемливост или падеж съгласно членове 72б и 72в от Регламент (ЕС) № 575/2013, член 12в или член 12з, параграф 3 — дали тази невъзможност е от специфично естество или се дължи на цялостна пазарна нестабилност.

1а. Крайният срок за спазване на минималното равнище на изискванията, посочени в член 12г, параграфи 3а и 3б, е 1 януари 2022 г.

1б. Минималното равнище на изискването, посочено в член 12г, параграфи 3а и 3б, не се прилага в следните случаи:

- а) в рамките на три години след датата, на която субектът за реструктуриране е започнал да се намира в положението, посочено в член 12г, параграф 3а или 3б;
- б) в рамките на две години след датата, на която Съветът за реструктуриране е приложил инструмента за споделяне на загуби;
- в) в рамките на две години след датата, на която, с цел да се рекапитализира без прилагането на инструменти за реструктуриране, субектът за реструктуриране е въвел алтернативната мярка на частния сектор, посочена в член 18, параграф 1, буква б), с която капиталовите инструменти и другите задължения са били обезценени или преобразувани в инструменти на базовия капитал от първи ред.

2. Чрез дерогация от член 12а, параграф 1 органите за реструктуриране определят подходящ преходен период за изпълнение на изискванията по член 12ж или 12з или на изискване, породено от прилагането на член 12в, параграф 3, член 12в, параграф 4 или член 12в, параграф 6, според случая, за субект, по отношение на който са приложени инструменти за реструктуриране или правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения.

3. За целите на параграфи 1, 1а и 2 Съветът за реструктуриране съобщава на субекта планирано МИПЗ за всеки 12-месечен период по време на преходния период, с оглед да се улесни постепенното увеличаване на неговия капацитет за поемане на загуби и рекапитализация. В края на преходния период МИПЗ е равно на стойността, определена съгласно член 12г, параграф 3а, член 12г, параграф 3б, член 12ж, член 12з, член 12в, параграф 3, член 12в, параграф 4 или член 12в, параграф 6, според случая.
4. При определянето на преходните периоди органите за реструктуриране вземат предвид:
- а) преобладаването на депозити и липсата на дългови инструменти в модела на финансиране;
 - б) достъпа до капиталовите пазари за приемливите задължения;
 - в) използването на базовия собствен капитал от първи ред за спазване на изискването по член 12ж.
5. При спазване на разпоредбите на параграф 1 няма пречки Съветът за реструктуриране впоследствие да преразгледа както преходния период, така и всяко планирано МИПЗ, установено в съответствие с параграф 3.“
6. Член 16 се изменя както следва:
- а) параграф 2 се заменя със следното:
- „2. Съветът за реструктуриране предприема действие по реструктуриране по отношение на предприятие майка по член 2, буква б), когато са изпълнени предвидените в член 18, параграф 1 условия.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Независимо от факта, че предприятието майка не отговаря на условията по член 18, параграф 1, Съветът за реструктуриране може да вземе решение за предприемане на действие по реструктуриране по отношение на това предприятие майка, когато то представлява субект за реструктуриране и когато едно или повече негови дъщерни предприятия, които са институции, а не субекти за реструктуриране, отговарят на условията по член 18, параграф 1 и техните активи и задължения са такива, че тяхната несъстоятелност застрашава отделна институция или групата като цяло, и по отношение на това предприятие майка е необходимо действие по реструктуриране с цел реструктурирането на тези дъщерни предприятия, които са институции, или за реструктурирането на групата като цяло.“.

7. „В член 18, параграф 1, буква б) „съответните капиталови инструменти“ се заменя със „съответните капиталови инструменти и приемливи задължения, посочени в член 12з, параграф 3, буква а)“.

7а. След член 18, параграф 1 се вмъква следният параграф:

„1а. Съветът за реструктуриране може да приеме схема за реструктуриране в съответствие с член 18, параграф 1 във връзка с централен орган и всички свързани с него кредитни институции, когато централният орган и свързаните с него кредитни институции като цяло спазват условията, предвидени в член 18, параграф 1, първа алинея, букви а) — в).“

8. В член 20, параграф 5 буква в) се заменя със следното:

„в) когато се прилага правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения в съответствие с член 21, параграф 7, да предостави данни за вземане на решението относно степента на обезсилване или разсейване на инструментите на собственост, както и степента на обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения;“.

9. Член 21 се изменя както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Обезценяване и преобразуване на капиталови инструменти и приемливи задължения“

б) в първото изречение от параграф 1 „капиталови инструменти“ се заменя с „капиталови инструменти и приемливи задължения“;

в) в параграф 1, буква б) „капиталови инструменти“ се заменя с „капиталови инструменти и приемливи задължения“;

г) в параграф 3, буква б) „капиталови инструменти“ се заменя с „капиталови инструменти и приемливи задължения“;

д) в параграф 8, втора алинея „капиталови инструменти“ се заменя с „капиталови инструменти и приемливи задължения“;

е) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Ако е изпълнено едно или повече от условията по параграф 1, Съветът за реструктуриране, като действа в съответствие с предвидената в член 18 процедура, преценява дали правомощията за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения трябва да бъдат упражнени самостоятелно или в съответствие с процедурата по член 18 — в комбинация с действие по реструктуриране.

Правомощието за обезценяване или преобразуване на приемливи задължения отделно от действията по реструктуриране може да се упражнява само във връзка с приемливи задължения, които отговарят на условията, посочени в член 12з, параграф 3, буква а), с изключение на условието, свързано с остатъчния срок до падежа на задълженията, и когато бъде упражнено, отговаря на член 15, параграф 1, буква ж). След упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на приемливи задължения отделно от дейността по реструктуриране, се извършва предвидената в член 20, параграф 16 оценка и се прилага член 76, параграф 1, буква д).

Когато съответните капиталови инструменти и приемливи задължения са закупени от субекта за реструктуриране непряко чрез други субекти в същата група за реструктуриране, правомощието за обезценяване или преобразуване се упражнява заедно с упражняването на същото правомощие на равнището на предприятието майка на засегнатия субект или на последващи предприятия майка, които не са субекти за реструктуриране, така че загубите да бъдат реално прехвърлени и засегнатият субект да бъде рекапитализиран от него.

Когато се предприема дейност по реструктуриране във връзка със субект, който представлява субект за реструктуриране или, при извънредни обстоятелства в отклонение от плана за реструктуриране, във връзка със субект, който не е субект за реструктуриране, размерът, който се намалява, обезценява или преобразува в съответствие с член 21, параграф 10 на равнището на този субект, се зачита при изчисляването на праговете, предвидени в член 27, параграф 7, буква а) по отношение на засегнатия субект.“.

ж) към параграф 10 се добавя следната буква:

„г) главницата на посочените в параграф 7 приемливи задължения се обезценява или се преобразува в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, или и двете, до необходимата степен за постигане на посочените в член 14 цели на реструктурирането, или до капацитета на съответните капиталови инструменти, в зависимост от това кое от двете е по-малко.“

11. В член 27, параграф 3 буква е) се заменя със следното:

„е) задължения с остатъчен срок до падежа под седем дни, дължими на системи или оператори на системи, определени съгласно Директива 98/26/ЕО, или на техните участници, които произтичат от участието в такава система, или дължими на признати от ЕОЦКП ЦК от трети държави;“

12. В член 27, параграф 3 се вмъква буква з):

„з) задължения към субекти, които са част от същата група за реструктуриране, без да бъдат субекти за реструктуриране, с изключение на случаите, когато тези задължения са с по-нисък ранг от другите обикновени необезпечени задължения съгласно съответното национално право на участващата държава членка, определящо йерархията на вземанията към [датата на начално прилагане на настоящия регламент].

Когато се прилага предходната алинея, Съветът за реструктуриране прави оценка дали броят на инструментите, които отговарят на изискванията по член 12з, параграф 3, е достатъчен, за да осигури изпълнението на предпочитаната стратегия за реструктуриране.“

12а. В член 27, параграф 5 след последната алинея се вмъква следната алинея:

„Съветът за реструктуриране внимателно преценява дали задълженията към институции или субекти, които са част от същата група за реструктуриране, без самите те да са субекти за реструктуриране, и които не са изключени от обхвата на правомощията за обезценяване или преобразуване съгласно параграф 3, буква з) от настоящия член, следва да бъдат изключени напълно или частично съгласно букви а)—г) от настоящия параграф, за да се осигури ефективното прилагане на стратегията за реструктуриране.“

13. В член 31, параграф 2 думите „член 45, параграфи 9—13“ се заменят с думите „член 45з“

Член 6

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

2. Настоящият регламент започва да се прилага 18 месеца след датата на влизане в сила.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на ... година.

За Европейския парламент

За Съвета

Председател

Председател